

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 33 (1881) 19 fevral 2019-cu il

Tariximize seyahət

(əvvəli ötən sayımızda)

Yunan və latin dilində olan antik dövr mənbələri Atropatena, onun əhalisi və sairə ilə bağlı nisbətən ətraflı məlumat vardır. O cümlədən Herodot, Miletli Hekatey, Strabon, Tatsit, Plutarx, Plini və başqalarının əsərlərində Atropatena haqqında məlumatlara təsadüf edilir.

Miletli Hekatey (e.e. VI-V əsrlər) "Yerin təsviri" adlı əsərində Atropatena ərazisində yaşayan tayfalar (xüsusi silə maqlar) haqqında maraqlı məlumatlar vermişdir. Skiflərin və kimmerlərin Əhəmənilər dövlətinin satraplıqlarına (Atropatena ərazisine) yürüşləri haqqında olan məlumatlara Herodotun (e.e. 484-425) "Tarix" əsərində rast gelinir. Atropatena haqqında ilk dəfə ətraflı məlumat Strabon (e.e. I əsr - b.e. I əsti) olmuşdur. Strabon Atropatenanın ərazisi, əhalisi, təsərrüfatı, sakınlarının etnik tərkibi, məşgulliyəti, hərbi qüdrəti, qoşunları, adət və ənənələri barede məlumat vermişdir.

İran tarixçilərindən Cəmaləddin Fəqih, Cavad Məşkər, Əli Sami, Əbülfəzəl Nəbii, Rəhim Hüveyda, Seyid Əhməd

Kəsrəvi, Seyid Həsən Tağızadə, Səid Nəfisi, arxeoloqlardan Mahmud Rad, Əli Hakimi, Əliəkbər Sərefraz və başqaları İran tarixi ilə yanaşı, Azərbaycanın da qədim dövr tarixi ilə bağlı müəyyən araşdırımlar aparmış və fikir bildirmişlər. Bu tədqiqatçılar öz əsərlərində Atropatenanın sərhədləri, faydalı qazıntıları, şəhərləri, tarixi coğrafiyası, sakınlarının etnik tərkibi, dili, dini görüşü, maddi mədəniyyəti, habelə siyasi tarixi haqqında məlumat vermişlər.

Görkəmli şərqşünaslardan N.V. Piqulevskaya, M.M. Dyakonov, İ.M.

Dyakonov, Z.I. Yampolski, Ə.S. Sumbatzadə, K.H. Əliyev, A.H. Fazili, T.M. Məmmədov, S.Y. Qasimova və başqaları Atropatena tarixinin bir sıra problemlərinə dair tədqiqat işləri aparmışlar.

Məhəmmədhəsən xan Marağayı yazdı ki, Azərbaycan xüsusi müstəqil şahlığı malik idi. Belə ki, Böyük İşgəndərin dövründən burda şahlar hökmdarlıq edib və müstəqil olmuşlar. Azərbaycan şahları eramızın otuzuncu ilinə qədər öz istiqlaliyyətlərini tam şəkildə saxlaya bilmışlər. Məhəmmədhəsən xanın dediyindən belə bir nəticə çıxır ki, Atropatidlər sülaləsi təxminən eramızdan əvvəl 328-ci ilən eramızın 30-cu ilinə kimi hakimiyətdə olmuşdur. Abdulla Fazili də bu fikrə tərəf çıxaraq qeyd edir ki, bu fikri təsdiqləyən başqa mənbələr də var. Belə ki, Strabon öz yaşadığı dövrə bu sülalənin hakimiyətdə olmasına işaret etmişdir. Digər tərəfdən Məhəmmədhəsən xanı İranın digər tarixçilərindən fərqləndiren cəhət həmin dövrədə Azərbaycanda mövcud olan müstəqil dövləti İran dövləti hesab etməmişdir.

Atropatena Şərqi makedoniya hökmənliliğinin bütün dövründə öz müstəqilliyini qoruyub saxlamışdır. Selevkilerin hökmənliliği dövründə də dövlətin müstəqilliyi qalmaqda idi (Играр Алиев. Очерк истории Атропатены. Баку: Азернешр, 1989, 160 с. 3).

Atropatidlər sülaləsinin son taleyi haqqında Səid Nəfisi yazıր ki, Parfların dövründə Atropaten əyaləti bir müddət daxili müstəqilliye sahib olmaqla bərabər parfiyalılardan asılı idi. Beləliklə, eramızın II əsrinə yarısına qədər öz istiqlaliyyətini qoruyub sax-

laya bilmışdır. Atropatenada müstəqil dövlətin meydana gəlməsi və onunla bağlı olan hadisələrin həmin ərazinin tarixi taleyində böyük rol olsmuşdur. Atropatena dövlətinin mövcud olduğu illərdə təkcə Azərbaycanın deyil, hətta Ön Asyanın xeyli hissəsinin qədim dövr və erken orta əsrlər tarixine təsiri güclü olmuşdur. Mehəz Atropatena dövründə "Azərbaycan" məfhumunun formalşamasının, habelə onunla əlaqədar olan digər siyasi və etno-mədəni karakterli hadisələrin başlanğıcı qoyulmuşdur.

Atropatenanın adı müxtəlif dilli mənbələrdə ferqli şəkildə qeyd edilmişdir. Bir çox müəlliflərə görə, Azərbaycan öz adını Atropatenadan almışdır. Antik yunan və latin dilli mənbələr bu adı bir qayda olaraq "Atropatena" şəklində yazırlar.

Pəhləvi dilli mənbələrdə isə ad "Atur-patkan" şəklində qeyd edilir. Bu

adın mənası "Aturpatin torpaqları" deməkdir və bu ad Atropatin hökmənliliği dövründə yaranmışdır. Erkən orta əsrlər latin və yunandilli mənbələrdə ölkə eyni zamanda Atropat Midiyası və Kiçik Midiya da adlandırılır. Antik müəlliflərdən Plutarx, Ammian Marcellin bu əlkəni Atropat Midiyası adlandırmışlar. Strabon isə Atropatena ərazisini Kiçik Midiya adlandırmış, Atropatın başçılığı ilə Kiçik Midiya ərazisində Atropatena dövlətinin təşkil edildiyini göstərmişdir. Sasani hakimiyəti dövründə ölkə Adərbadaqan kimi qeyd olunur.

Atropatena ərazisi ərəblər tərəfindən fəth edildikdən sonra isə Atropatenanın adı erkən ərəbdilli mənbələrdə "Adabarqan", "Azərbaycan" kimi işlənməyə başlamışdır. Daha sonrakı dövr ərəb müəlliflərin əsərlərində Azərbaycan haqqında geniş məlumatlar vermişdilər. (Иагут Ал-Хамави.

Муджам Ал-Булдан. (Сведения об Азэрбайджане). Перевод с арабского З.М.Буняитов и П.К.Жүзе. Баку: "Элм", 1983; Ҳамдаллах Қазвини. Нузхат Ал-Кууб. (Материалы по Азербайджану). Перевод с английского З.М. Буняитова и с персидского И.П. Петрушевского.) Баку: "Элм", 1983.)

Cənubi Azərbaycan tayfalarının ve xalqlarının - kuti, lullubi, mammalı və başqalarının madalıllarla qaynayıb-qarışması nəticəsində yeni bir etnos - madalıların üstünlük təşkil etdiyi atropatenalılar etnosu təşəkkül tapdı. Antik mənbələrdə atropatilər, atropatenlər formaları məlumdur. Qədim və erkən orta əsr müəllifləri çox vaxt onları midiyalılar adlandırdılar. Bəzi müəlliflərin apardıqları araşdırımlar nəticəsində gəldikləri qənaətə görə, Atropatena əhalisinin böyük bir qismini aborigen türk tayfaları (Erix Fayql. İpək yolu üzərində qədim Odlar Yurdu - Azərbaycan Tarixi, Bakı, 2009) əsasında formalşmış atropatenlilər təşkil edirdi və Atropatena tarixi Azərbaycan torpaqlarının bir hissəsində Azərbaycan türklerinin ulu əcdadları olan atropatenlilər tərəfindən yaradılmış bir dövlət olmaqla, nəhəng Midya dövlətinin həm siyasi, həm də etnik varisidır.

Atropatenada tatlar, yəhudilər, gurbanlar, parsalar və mardlar da yaşayırırdılar. Onların bir hissəsi Sasaniłər vaxtında şimala köçürülmüşdür. Erkən orta əsrlərdə Cənubi Azərbaycan ərazisine bir sıra yeni türk tayfaları gelib məskunlaşmışdır (Гейбуллаев Г. А. К ətnogenese azərbайджанцев, том 1. Баку, 1991).

Pəhləvi dilində yazılmış "Şatristan-haye İran" əsərində deyilir ki, Aturpatakanın patkustuna Gencek (Qazaka),

Frasyak (Fraaspa), Turkert (Tavres) şatristanları daxildirlər. Həmin mənbədə qeyd edilir ki, Gencek (Qazaka) şəhəri turanlı Frasiyak (sonrakı mənbələrdə Əfrasiyab, türkdilli mənbələrdə isə daha çox Alp Ər Tonga adlanır) tərəfində bina edilmişdir.

Orta əsr ərəb coğrafiyasına görə: "...bu əlkəni Şərqdən Cibal və Deyləm, həmçinin Xəzər dənizinin Qərb sahiləri, Qərb-dən Ermenistan və Cəzirənin (Mesopotomiyanın) bir hissəsi, Şimaldan alanlar (Qafqaz albanları) və Qafqaz dağları, Cənubdan İraq hüdudları və Cəzirənin Şərq hissəsi əhatə edirdi. Bundan başqa Ibn Haqvel Ərməniyyə, Qafqaz Albaniyası və Atropatenanı bir iqlim hesab edir. Polibi e.e. III əsrin son rübünün hadisələrində danışarkan məlumat verir ki, Atropatenanın bəzi hissələri "Fasisdən yuxarıdakı yerlərdə Pontun (Qara dəniz) üzərində yüksəlir, digər tərəfdən o, Hirkan (Xəzər dənizi) dənizine qədər çatır".

Atropatena əhalisi Zərdüşt dininə sitayış edirdi. Zərdüştlikdə oda pərəstiş olduğundan bu dinə atəşpərəstlik də deyilir. Zərdüştlüyün ən başlıca məbədlərindən biri Atropatenanın mərkəzi Qazaka şəhərində yerləşirdi. Bu məbəd islam dini yarılana qədər öz əhəmiyyətini saxlamışdır. Zərdüştlüyün müqəddəs kitabi "Avesta"dır.

Ə. MƏDƏTOĞLU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ